

Güzel Günlerdi

– k.-unal-besk · 11 Haziran 2010

Bir zamanlar, bizim de delirmişti kanımız;
Bir sevda nöbetiydi, kendimizden geçerdik.
Âvâre kuşlar gibi, kaygısız ve sorumsuz,
İstanbul kazan, biz kepçe
Dolaşır dururduk güz yağmurlarında, elele;
Saçlarımız -ıslak- düşerdi yüzümüze,
-Benim de saçlarım vardı o zamanlar-
İslansak da iliklerimize kadar,
Sırılsıklam avuçlarımız
Nasıl da sıcak gelirdi birbirimize...
Kuytu ağaç diplerine sığınır, çakan şimşeklerle ürperirdik
Ve zıt elektrikler vardı dudaklarımızda;
Yıldırımlar hep benden sana düşerdi.
Sağnaklar,söndüremezdi yangınımızı,
Kâh Emirgân'da, kâh Kanlıca'da
Fakat hep, yalnız bize ait bir dünyada
Sırılsıklam ıslak, sıırılsıklam âşık
Dolaşır, dururduk,
Sonra, küçük, eski ve sıcak bir Boğaz vapurunda
Sokulup birbirimize, ısınır, kururduk;
Onbeş kuruş vapur, onbeş kuruş çay;
OTUZ KURUŞTU MUTLULUK.....

Derken;
Ayrılık gelip çatardı kapının önünde.
Bir gariplik çökerdi içime birden;
Yapayalnız kalırdım koca şehrin ortasında,
Yumruklarımı sıkardım, ellerinin sıcaklığı gitmesin diye
Ve tutardım soluklarımı
Kokunu kaçırmamak için içimden.
Öylece dolanırdım sokağınızda, dolanır, dururdum.
Kaldırımlara dert yanar, gazoz kapaklarına tekmeler vururdum.
Sonra, hep aynı hikaye;
Son otobüs, son vapur, son dolmuş parası,
Uzadıkça uzardı Lâleli'yle Üsküdar'ın arası...

Ve o sođuk yatakta
Her gece yepyeni řiirler söyleyip,
Ellerime sinmiř tenini koklar,
Yeniden yaşamaya çalışırdım o güzel anları
Ve ihtiyar konağın güngörmüş tavanları
Halden anlar, geceler boyu beni dinlerdi.
.....
Ne güzel günlerdi.....

nal Beřkese